

MUSEU DE LA MÚSICA

16 | FEBRER 2020
SALA DE TECLATS

2019_2020

LA MÚSICA DEL MUSEU
INSTRUMENTS ORIGINALS EN BONES MANS

LAURA GRANERO
i EL FORTEPIANO
BIERSTEDT

MUSEU DE LA
MÚSICA

L'AUDITORI

auditori.cat

barcelona.cat/museumusica

LAURA GRANERO I EL FORTEPIANO BIERSTEDT

FEBRER 2020

Diumenge 16 | 12 h

Laura Granero fortepiano

Durada aproximada del concert
60 minuts

JOÃO DOMINGOS **BOMTEMPO** Lisboa 1775 - 1842

Sonata en Sol menor, op. 15 núm. 2 (1806)

- I. Largo assai con molto (sic!) espressione
- II. Presto assai

DOMENICO **SCARLATTI** Nàpols 1685 – Madrid 1757

editat per Muzio Clementi

Sonata en Fa major núm. 3, op. 27

Sélections des Sonates pour clavecin où pianoforte composées dans le stile du célèbre Scarlatti, op. 27. Muzio Clementi.

MUZIO **CLEMENTI** Roma 1752 – Evesham, Regne Unit 1832

Sonata en La major, op. 25 núm. 4 (1795)

- I. Maestoso e cantabile

JOHN **FIELD** Dublín 1782 – Moscou 1837

Nocturn en Do menor H. 25: Moderato e molto espressivo (1812)

Nocturn en La major H. 36: Andante (1817)

Nocturn en Si bemoll major H. 37: Andantino (1817)

LUDWIG VAN **BEETHOVEN** Bonn, Alemanya 1770 – Viena 1827

Bagatelles, op. 33 (1801-1802)

- I. Andante grazioso quasi allegretto
- II. Scherzo
- III. Allegretto
- IV. Andante

JOÃO DOMINGOS **BOMTEMPO**

Gran Sonata en Mi bemoll major, op. 9 (1812)

- I. Allegro maestoso cantabile
- II. Larghetto con molto espressione
- III. Allegro vivace

Comenta aquest concert amb
#músicadelmuseu

Agraïrem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

per **Laura Granero**

Qu'entends-je !... un piano
 Vient encore frapper mon oreille !...
 Quel est cet Amphyon nouveau
 Qui va de merveille en merveille ?...
 - C'est le célèbre Bontempo,
 Du moins favorable instrument
 Que les arts ayent fait naître,
 Il tire un charme ravissant ;...
 Et ses succès nous font connoître
 Que tout cède au vœu du talent...

*Què sento!... un piano...
 Encara em colpeja l'orella!...
 Quin és aquest nou Amphyon
 Que va de meravella en meravella?
 - Es el cèlebre Bomtempo,
 Almenys un instrument favorable
 Que les arts han fet néixer,
 Desprèn un encant encisador...
 I els seus èxits ens fan saber
 Que tot cedeix al vot del talent...*

Aquestes paraules es van publicar el 1809 com a part de la crítica d'un concert del compositor portuguès João Domingos Bomtempo, "Correo de Europa y espectáculos". Fascinat per les idees de la Revolució francesa, Bomtempo és el primer compositor portuguès que decideix anar a formar-se a París en lloc d'anar a Itàlia, com van fer tants dels seus col·legues; la música instrumental l'atreia molt més que l'òpera italiana, tan de moda a la seva Lisboa natal.

Probablement a causa de la resistència de Portugal a la invasió francesa, decideix emigrar a Londres el 1810 per unir-se als militants per la llibertat. Allà coneix el mateix èxit que a París com a pianista i compositor. Muzio Clementi, italià d'origen i londinenc d'adopció i ja amic de Bomtempo des que es van conèixer a París, publicaria a la capital anglesa nombroses de les obres del seu amic lusità.

Quan torna a Portugal el 1820, Bomtempo, inspirat per les novetats artístiques d'aquestes dues capitals, reforma la pràctica musical del seu país i es converteix en una mena d'anunciador de la modernitat musical.

En el programa d'avui farem un viatge per Europa al costat de Bomtempo i pararem a tres capitals importants: Lisboa, París i Londres. Descobrirem la seva música, però també podrem escoltar obres de dos dels músics que més admirava: Beethoven, l'aniversari del qual celebrem aquest any, i Clementi, que hem esmentat abans. També gaudirem de tres dels nocturns del cèlebre alumne d'aquest últim, John Field. La música de Domenico Scarlatti va estar enormement en voga a Londres durant el canvi de segle. El 1792, Clementi va publicar 12 sonates "de l'estil del cèlebre Scarlatti", algunes de les quals, de fet, no només eren "de l'estil", sinó fetes realment per Scarlatti, com és el cas de la que s'ha escollit per al programa d'aquest concert.

LAURA GRANERO

Nascuda a Madrid el 1991, va iniciar els seus estudis al Conservatori Professional de Música Arturo Soria de Madrid, al Centre d'Ensenyament Musical Katarina Gurska de Madrid i al Conservatori Superior de Música d'Aragó. Interessada en la interpretació històrica, va continuar la seva formació al Conservatori Superior de Música de Castella i Lleó, on va estudiar clavicèmbal. Més tard es va graduar i va fer un màster en fortepiano a la Schola Cantorum Basiliensis.

Ha ofert recitals *a solo* i de música de cambra tant a Espanya com a l'estranger, en sales com l'Auditorio Nacional de Música de Madrid, l'Arnold Schönberg Center de Viena, la Col·lecció Taglivavini de Bolonya, la Fundació Royaumont o la Grote Zaal del Tivoli Vredenburg, entre d'altres. És membre de l'Ensemble La Guirlande, dirigit pel flautista L. Martínez Pueyo, i toca regularment amb el violinista A. Ranganathan. En temporades recents ha ofert recitals a París, Madrid, Utrecht i Lisboa.

Granero és una de les primeres guardonades de la Fundació Royaumont, fet que li va permetre realitzar una gravació per a France Musique (2015). A més, va ser seleccionada per oferir un concert al Fabulous Fringe del Festival Oude Muziek 2016 d'Utrecht i per al Geelvinck Festival 2016.

El seu primer treball discogràfic va ser publicat amb Lindoro amb obres de J. D. Bomtempo. És directora artística del projecte Notre Temps que pretén impulsar la presència del fortepiano a la Península Ibèrica.

Piano de taula Bierstedt MDMB 13052

Wilhelm (també dit Jean Frédéric Guillaume) Bierstedt és un constructor amb molt pocs anys d'activitat: se sap que va treballar entre 1823 i 1839 entre Brussel·les i París, i fins ara només se'n coneixien dos instruments. Aquest tercer Bierstedt era propietat d'Amèrica Cazes Viladomat, una gran melòmana i organitzadora de concerts i vetllades domèstiques durant els dos primers terços del segle XX a Barcelona. Aquest era un dels diversos instruments que tenia a casa, i l'havia cedit al Palau de la Música per fer-hi concerts de música antiga. La donació de la família Coma-Cros Raventós ha fet possible la incorporació d'aquest piano a la col·lecció del Museu.

PROPERES CONCERTS

© Marta Escobar

EMILI VENDRELL, LA VEU DEL POBLE

Un passeig per la vida del tenor Emili Vendrell amb banda sonora real i en directe.

DS 29/02

INTÈRPRET

Roger Padullés, tenor • **Josep Surinyac**, piano • **Ferran Frauca**, actor

INSTRUMENT DE LA COLLECCIÓ

Piano Steinway & Sons

LAURA MARTÍNEZ BOJ, BELISANA RUIZ I PERE OLIVÉ: SI MIS OJOS TE DICEN MÚSICA AL VOLTANT DE FERRAN SOR

Obres de Ferran Sor i d'autors contemporanis.
Concert de celebració del Dia de la Dona.

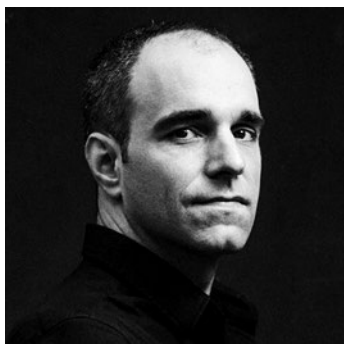
DG 08/03

INTÈRPRETS

Laura Martínez Boj, soprano • **Belisana Ruiz**, guitarra romàntica • **Pere Olivé**, castanyoles

INSTRUMENTS DE LA COLLECCIÓ

Guitarres Antonio de Torres 1866 i José Pagés 1806, i castanyoles andaluses i valencianes de la col·lecció.

JUAN DE LA RUBIA & JOSEP BORRÀS: 'LA MÒNICA'

TRES GENERACIONS BACH EN UN CONCERT

Música del segle XVII a l'entorn del tema 'La Mònica', recurrent en l'obra d'autors com ara G. Frescobaldi, B. Selma, G. Bodecker, A. de Cabezón i Elisabeth Jacquet de la Guerre, entre altres.

DG 19/04

INTÈRPRETS

Juan de la Rubia, claviorgue
Josep Borràs, baixó i baixonet

INSTRUMENTS DE LA COLLECCIÓ

Claviorgue Lorenz Hauslaib (Nuremberg, ca. 1590). El baixó és una rèplica feta per Laurent Verjat de l'instrument anònim del segle XVII de la col·lecció del Museu.